

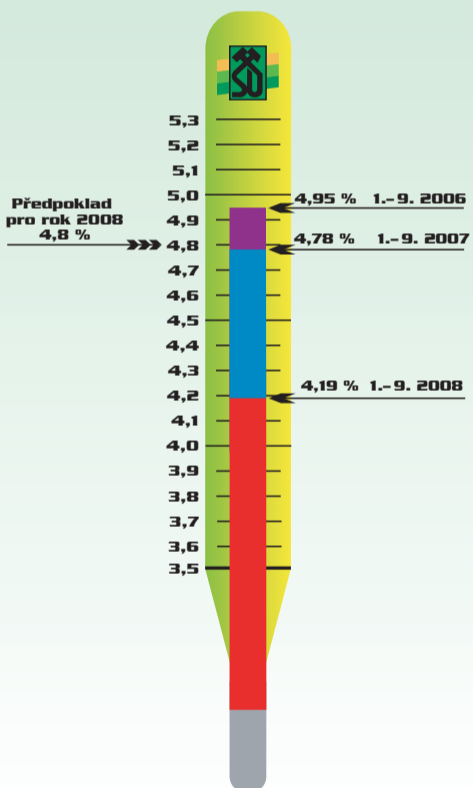
Výsledky těžby uhlí za září 2008

Na velkolomu Jiří bylo v září vytěženo 641,7 tisíc tun uhlí, na divizi Družba to bylo 104,8 tisíc tun uhlí. Za obě divize činila celková těžba 746,5 tisíc tun uhlí. (red)

Výroba elektrické energie za září 2008

V září vyrobila teplárna 120,2 tisíc MWh elektrické energie. Paroplynová elektrárna vyprodukovala 183,7 tisíc MWh elektrické energie. Celkem bylo v září vyrobeno 303,9 tisíce MWh elektrické energie. (red)

Procento absence pro nemoc a úrazy z fondu pracovní doby za leden až září 2008 ve srovnání se stejným obdobím let 2006 a 2007

Zájem o Dny zdraví předčil očekávání

Nečekaně velký zájem vzbudily u zaměstnanců Sokolovské uhelné i lidí z regionu Dny zdraví s VZP. Ty uspořádala pro své strážníky dceřiná společnost Sokolovské uhelné Sokorest společně s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky. Během nich si mohli pojištěnci VZP nechat během obědů změřit hladinu krevního cukru, tlak, puls, ale také absolvovat vyšetření cholesterolu nebo hladiny triglyceridů. Zájem byl nakonec tak velký, že v jídelně ve Vřesové stály na jednotlivé testy dlouhé fronty. Jak potvrdil vedoucí obchodně-správního oddělení Sokorestu Pavel Lahučký, firma proto bude jednat s pojišťovnou o dalším opakování celé akce. Konat by se měla zřejmě ve výdejnách Sokorestu v Sokolově nebo Vintířově. Více informací najdete včas na internetových stránkách www.sokorest.cz v sekci aktuality.

Foto SU

Miliardy investované do ekologie měly smysl, emise znovu klesají

Další prostředky z rozpočtu Sokolovské uhelné míří do ochrany vod. Likvidace starých ekologických zátěží u Staré Chodovské skončí už za dva roky.

Nový významný posun v oblasti životního prostředí na Sokolovsku potvrzují údaje o vypouštěných emisích za první tři čtvrtletí letošního roku. Ty potvrzují především smysl intenzifikace odsíření teplárny Sokolovské uhelné ve Vřesové, jejíž účinnost tak v roce 2008 vzrostla na plných 93 procent. K významnému poklesu CO₂ v poměru na vyrobenou elektrickou energii pak došlo letos i u sousední paroplynové elektrárny.

„Ta snížila za prvních devět měsíců měrnou emisi CO₂ na vyrobenou el. energii o více

než pět procent, oproti stejnému období loňského roku,“ potvrzuje Jan Havelka, specialista úseku technického ředitele Sokolovské uhelné. V absolutní hodnotě toto představuje snížení emise o 64 626 tun CO₂.

Důvodem tohoto snížení byly úspěšně provedené generální opravy na obou blocích této elektrárny, především na bloku PPC2 v letošním roce. Během nich bylo vyměněno lopatkování plynové turbíny a všechny spalovací trysky. Ke snižování emisí pak vede i provozování elektrárny ve výkonové hladině s vyšší účinností. To vše v přepočtu na vyrobenou elektrickou energii znamená, že ačkoliv paroplynová elektrárna vyrobila za období 9 měsíců letošního roku o 22,7 % více el. energie oproti stejnému období 2007, emise CO₂ vzrostla pouze o 17,6 %.

„Souhrn investic a oprav tak přináší dlouhodobý průměrný pokles emisí o dvě třetiny. A jestliže letošní strop pro vypouštění SO₂ činí 4 500 tun, bude celkové číslo přibližně o dva tisíce tun nižší,“ dodává Havelka s tím,

Zatímco v případě ovzduší nejsou ekologická opatření na první pohled příliš vidět, v současné podobě krajiny na Sokolovsku jsou jednoznačně patrná. Některé části bývalých dolů totiž dnes nelze téměř rozeznat od okolní krajiny. Na snímku podzimní ráno na Podkrušnohorské výsypce.

Foto SU

že to vše i nadále zařazuje elektrárny Sokolovské uhelné v přepočtu na výkon mezi nejekologičtější uhelné zdroje v České republice.

Ne všechny investice vynaložené do oblasti ekologie v rámci provozů Sokolovské uhelné směřují pouze do ochrany ovzduší. Letos probíhá v režii firmy i několik významných akcí zaměřených na ochranu povrchových vod. Tou první je výstavba dvou nových sedimentačních nádrží v lomu Družba. Do konce letošního října byla dokončena příprava první z nich, další se pak bude budovat na jaře. Celkově pak má být stavba dokončena v říjnu příštího roku.

„Po uvedení těchto nádrží do provozu se zvýší celkový počet sedimentačních nádrží na divizi Družba na tři. To umožní další snížení obsahu nerozpuštěných látek ve vodách vypouštěných do Loučského a Novosedelského potoka. A navíc v případě nutnosti umožní i flokulaci těchto sedimentů,“ říká Martin Dědič, vedoucí sekce ekologie úseku Technického ředitele Sokolovské uhelné.

K neméně významným pak patří i likvidace starých důlních zátěží u Staré Chodovské. Jde o bazén naplněný dehty, které pocházejí z šedesátých a sedmdesátých let minulého století. Akci hradí ze svého rozpočtu stát, a provádí ji specialisté Sokolovské uhelné.

„Kaly je nutno postupně odčerpat a následuje jejich ekologická likvidace v plynárně ve Vřesové,“ říká Dědič s tím, že z celkového objemu 20,5 tisíc tun kalů se již podařilo odstranit více než 14 tisíc. Po úplném vyprázdnění pak bude bazén rozebrán a zlikvidován, stejně jako okolní kontaminovaná zemina. Ukončení této akce je pak plánováno na rok 2010.

PRACOVNÍHO JUBILEA V LISTOPADU 2008 DOSAHUJÍ:

20 let v SU
Kašpárek Roman Divize Služby
Kýnová Monika Divize Zpracování
Wenig Petr Divize Družba

25 let v SU
Blondelová Věra Divize Služby
Drašarová Irena Divize Družba
Gruber Petr Divize Družba
Halla Josef Divize Jiří
Heroutová Eva Divize Jiří
Hořman Luděk Divize Zpracování
Horáček Jiří Divize Jiří
Jaroš Stanislav Divize Zpracování
Kopriva Jaroslav Divize Družba
Koudelka Václav Divize Služba
Kryšpín Josef Divize Služby
Pelech Jan Divize Jiří
Šípová Alena Divize Jiří
Štásková Alena Divize Zpracování
Vacek Miroslav Divize Zpracování
Valentová Jana Divize Jiří

30 let v SU
Fleischmann Petr Divize Družba
Jeřábková Ivana Divize Družba
Noskovič Ladislav Divize Družba
Pipek Jiří Divize Služba
Sattler Reinhart Divize Služby
Váchal Jaromír Divize Jiří

35 let v SU
Krátký František Divize Družba
Toth Jozef Divize Služby
Veselý Vlastimil Divize Jiří

40 let v SU
Holoubková Dagmar Úsek výrobního ředitele

Všem jmenovaným přeje vedení Sokolovské uhelné, právní nástupce, a. s., mnoho zdraví, osobní spokojenosti a vyjadřuje poděkování za dlouholetou práci ve společnosti.

Uzávěrka dat 1. 10. 2008

Z nových dílen vyjede první lokomotiva

Důlní elektrická lokomotiva 27E2 vyjede počátkem listopadu z nových dílen v Novém Sedle. Ty vznikly letos v červnu a opravu spojenou s modernizací by zde mělo absolvovat 20 lokomotiv.

„To umožní prodloužení jejich životnosti až do doby úplného vyuhlení ložiska,“ říká Josef Odvody, vedoucí sekce Údržba těžba divize Služby Sokolovské uhelné. „A navíc výrazně zlepší také ekonomiku jejich provozu.“

Samotné akci, jejímž výsledkem by mělo být pět repasovaných lokomotiv ročně, předcházely ale poměrně velké přípravy. V první řadě šlo o přestavbu strojních dílen v Novém Sedle tak, aby zde podobné práce vůbec mohly probíhat. Ta zahrnovala úpravu budovy, přivedení kolejí i trakčního vedení, nebo zajištění strojního vybavení i vybudování zkušebního střediska. Ještě složitější pak byla situace v případě samotných lokomotiv.

„Původní výrobce, kterým byla Škoda Plzeň, už neexistuje. Neexistují náhradní díly a často ani dokumentace k nim,“ vysvětluje Odvody. Často tak bylo nutné doslova rozebrat

Uvnitř modernizované lokomotivy se změnila většina klíčových součástí.

Foto SU

Generální oprava lokomotiv 27E2 přitom neznámá jen výměnu opotřebovaných komponent za ty nově vyrobené. Ačkoliv se mašiny z venku, s výjimkou nového nátěru, téměř nezměnily, a stejný zůstal i podvozek, uvnitř ve skutečnosti nezbyl téměř kámen na kameni. Lokomotivy mají novou elektroniku, plynulou regulaci, zcela odlišný systém řízení, kdy volant nahradí joysticky, a podobně. A to vše za cca 1 rok a cenu kolem dvou desítek milionů korun.

„Na druhou stranu to vše umožní významné snížení spotřeby el. energie na provoz těchto lokomotiv, zvýšení jejich bezpečnosti, provozní spolehlivosti a komfortu pro obsluhu,“ dodává Odvody.

některou z lokomotiv, vyjmout příslušný díl, rozkreslit ho, a nechat znovu vyrobit. „Například některé odlitky jsme tak museli dělat dokonce na Slovensku nebo v Rakousku, protože dnes u nás už není firma, která by tak rozměrné součástky dokázala vyrobit v potřebné kvalitě.“

Do lomu Družba míří rýpadlo ze severu

Nové kolesové rýpadlo KU 300/19 v současné době prochází rekonstrukcí a technickými úpravami. Ty umožní jeho nasazení i v tvrdších polohách, kde současná technika pracuje s nadměrným opotřebením.

Rekonstrukce rýpadla KU300/19 na montážním místě Marie. Foto SU

„To umožní jak zesílená špička, tak celá řada dalších změn na technologii,“ potvrzuje Daniel Pechouška, vedoucí technika sekce Investice Sokolovské uhelné. Mezi ně patří především výrazné zvýšení výkonu, který z dosavadních 225 kN vzrostl na 350 kN. S tím souvisí i rekonstrukce výložníku spojená s významným snížením jeho hmotnosti. Dále stroj dostane také nový řídicí systém, výkon pohonu

kolesa vzroste z 320 kW na plných 520, a navíc instalace frekvenčních měničů umožní plynulou změnu jeho otáčení.

„K zajímavým změnám patří i nová převodová skříň, která je velice moderní konstrukcí,“ říká Pechouška. Její použití bylo v minulosti vyzkoušeno už na rýpadlech typu KU800 a K2000. „Její výhodou pak je hlavně v tom, že dělením toku výkonu do dvou větví umožňuje uspořít až čtvrtinu hmotnosti převodové skříně.“

To vše v souhrnu povede nejen ke snížení provozních nákladů rýpadla, ale také k rozšíření možností jeho využití. Bude totiž moci těžít i v polohách, kde se v dnešní době musí používat odstřelů, nebo těžba probíhá za vysokých ná-

kladů. A to už v polovině roku 2009, kdy by KU 300/19 mělo být, po pěti měsících trvajícím přesunu po vlastní ose z montážního místa Marie, uvedeno v lomu Družba do provozu.

Nákup nového rýpadla ze severních Čech proběhl v rámci investiční akce doplnění dobývací technologie, která v rámci Sokolovské uhelné probíhá už od roku 2006. Ta se dosud týkala především lomu Jiří a zahrnovala například výstavbu pasových dopravníků, nebo nákup technologií jako jsou pasové vozy, poháněcí stanice a podobně. Nákup KU 300/19 je první investicí tohoto typu, která bude směřovat do lomu Družba. Celkové náklady včetně pořízovacích dosáhnou výše 201 milionů korun, dodavatelem akce je společnost Sokolovské strojírny.

Elektrárna Tisová má nové vedení

Významnou organizační změnou prošla elektrárna skupiny ČEZ v Tisové. Ta poprvé v historii nemá vlastního ředitele. Byla totiž spojena do jednoho celku s dalšími zdroji ve společnosti.

„Cílem bylo sjednotit elektrárny, které mají podobnou skladbu zařízení. Tedy Poříčí, Tisovou, Hodonín a Energetiku Vítkovice,“ říká ředitel nově vzniklého celku Dušan Timko. Geograficky na první pohled nesmyslné spojení má ale technickou logiku. Ve všech případech jde totiž o elektrárny využívající fluidní spalování, kromě výroby elektriny plní i teplotenskou funkci, a navíc jsou schopné spalovat biomasu nebo alternativní paliva.

„Operativní řízení má Elektrárna Tisová samozřejmě i po této změně vlastní,“ vysvětluje ředitel elektráren s tím, že nové spojení umožňuje především efektivní koordinaci oprav nebo investic, a tím pádem i snížení některých nákladů s nimi spojených.

„Například Tisovou čeká rekonstrukce regulace teploty páry z odběru turbíny, která už v Poříčí proběhla, a tak budou tamní postupy a zkušenosti použity zde. Naopak v Tisové jsme

minulý měsíc provedli úspěšnou vyvážku kotle (zbavení vnitřních nečistot), která byla vůbec první na fluidním spalování. A tyto zkušenosti budou nyní moci využít i další elektrárny.“

Elektrárna Tisová je v provozu od prosince 1958 a primárně byla vybudována na sokolovské uhlí. V současné době se dělí na dvě části. Zatímco Elektrárna Tisová II pracuje na bázi klasického spalování, v případě Elektrárny Tisová I je od roku 1996 používáno fluidní spalování.

Vedle sokolovského uhlí pak elektrárna v posledních letech částečně spaluje i biomasu. V minulosti zde proběhly také zkoušky spalování jiných typů materiálu. Jejich využití by totiž mohlo efektivně prodloužit životnost elektrárny i po vyuhlení sokolovské pánve. Mimo jiné i proto, že je Elektrárna Tisová hlavním dodavatelem tepla pro sousední Sokolov.

„To vše je ale zatím ve stádiu příprav a zkoušek,“ poukazuje Timko. Současné fluidní

Nový ředitel elektrárny Hodonín, Poříčí a Tisová Dušan Timko. Foto SU

kotle sice umí spalovat jiná paliva, ale vždy pouze s příměsí uhlí, bez kterého se zatím neobejdou. I proto Skupina ČEZ v případě Tisové v nejbližší době připravuje především změny technologie ve vztahu k ekologii.

„Ačkoliv elektrárna splňuje ekologické limity, připravujeme tak například optimalizaci spalování, která by mohla snížit emise NOx až o čtvrtinu, a uvažuje se o některých dalších krocích.“

V současné době Elektrárna Tisová dispo-

nuje instalovaným výkonem 183,8 MW plus 112 MW na druhé výrobní jednotce. Elektrárna zaměstnává více než dvě stovky lidí a ročně spotřebuje kolem 1,5 milionu tun sokolovského uhlí.

Kolejáři v provozech Sokolovské uhelné

Profese prošla v uplynulých letech řadou změn. Lopatu a krumpáč tak často nahradila technika.

Mezi jednu z klíčových profesí v provozech Sokolovské uhelné patří bezesporu také kolejáři. Mají totiž na starosti výstavbu a údržbu tratí kolejové dopravy jak v samotných lomech, tak i jejich propojení se státní železniční sítí. Právě po kolejích míří k zákazníkům nemalá část uhlí vytěženého v lomech na Sokolovsku.

„Zdaleka ale už práce kolejáři není taková, jako byla třeba před dvaceti nebo padesáti lety. V poslední době se totiž hodně změnila,“ říká Jaroslav Taras, vedoucí sekce Traťové hospodářství divize Družba Sokolovské uhelné.

Kolejová doprava je s těžbou hnědého uhlí na Sokolovsku spojena už více než sto let. V lomových provozech je ale, oproti té, kterou většina lidí zná z povrchu, podstatně složitější. Mimo jiné proto, že tratě jsou z velké části pohyblivé, a jejich trasa se musí přizpůsobovat postupu těžby.

pražců, kompletace výhybek, a konče výstavbou tratí a jejich následnou údržbou. Tak jako mnohé jiné obory, ale i tato profese v posledních letech prošla zásadními změnami.

„Většina lidí si při slově kolejář představí lopatu a krumpáč. Fakt je, že bez těchto nástrojů se na trati ani dnes neobejdou, ale významnou měrou přibýlo techniky. Od drezín, přes různou mechanizaci jako jsou jeřábky, utahovací stroje, rovnačky kolejí, autogen nebo špičkové technologie typu za-

postupují do pozice traťových strojníků, kteří mají na starosti právě kolejářskou techniku a oprávnění k jejímu řízení,“ říká Taras.

Začátek většiny kolejáři na Sokolovské uhelné je ale stejný. Po nástupu do zaměstnání míří na technolo-

řízení na úpravu podkladu pražců, takzvanou podbíječku.“

To klade i větší nároky na samotnou profesi. Zatím co před dvaceti lety byli mezi kolejáři především lidé se základním vzděláním, dnes převažují absolventi různých odborných učilišť. Nejde přitom jen o samotnou práci kolejáře.

„Ti, kteří se při ní totiž osvědčí, a mají potřebné znalosti, většinou

gickou skládku ve Vintřově nebo Novém Sedle, kde sbírají zkušenosti například při montáži výhybek, kolejí, i dalších komponent. Následně pak musí složit dopravní zkoušku, která zahrnuje nezbytné předpisy, včetně těch bezpečnostních.

Po nástupu do provozů pak mají na starosti veškeré koleje v provozech Sokolovské uhelné, včetně těch vlečkových, až k jejich napojení na tratě Českých drah.

„Trochu těžší to mají ti, kteří pracují v lomových provozech kvůli neustále probíhajícím přestavbám,“ vysvětluje vedoucí sekce traťového hospodářství s tím, že musí pracovat i s odlišnou technologií. Zatímco na povrchu se jak na státních, tak na důlních drahách koleje běžně svařují, ty pohyblivé jsou spojeny svažováním. Tedy pouze dočasně tak, aby se daly kdykoliv znovu rozmontovat.

„Na druhou stranu těžší práce i více přesčasových hodin umí firma odpovídajícím způsobem ocenit. Takže i dnes je kolejář profesí sice pracnou, ale s poměrně zajímavým ohodnocením,“ dodává Taras.

Celkově Sokolovská uhelná zaměstnává 90 kolejáři a 48 traťových strojníků.

1 Traťový strojník nejen že musí umět řídit techniku, ale také zajistit její údržbu.

2 Práce kolejáři v lomech je poměrně náročná.

3 Dnes se většina tratí montuje za pomoci techniky. Podíl ruční práce se tak výrazně snížil.

4 Vysavač patří k nejzajímavější technice na firemních kolejích. Kromě odstraňování nečistot má dokonce i dost síly na vytvoření příkopu na položení kabelů.

5 Mezi špičkovou techniku patří i podbíječka.

6 To co většina lidí nevidí, je práce kolejáři při přípravě. Na snímku předvrtávání pražců.

Na Krudumu stojí nová rozhledna

Na vrchol hory jen pěšky nebo na kole. Odměnou za náročný výstup je výhled na celý region.

Poprvé od druhé světové války vyrostla ve Slavkovském lese nová rozhledna. Stojí na jednom ze tří vrcholů 838 metrů vysoké hory Krudum (úředně se jmenuje Chrudim) a veřejnosti je přístupná už od poloviny října.

Není to vlastně rozhledna v pravém slova smyslu, ale téměř 60 metrů vysoký, příhradový stožár vybudovaný Českým telekomunikačním úřadem, který bude sloužit k umístění antén pro monitorování rádiového provozu v pohraničí. Na stožáru pak, ve výšce 35 metrů, nechalo za podpory Sokolovské uhelné město Loket vybudovat vyhlídkovou plošinu.

Na stejném místě byla přitom rozhledna otevřena již 11. září 1932. Byla pojmenovaná po lékaři a spisovateli z nedalekého Krásna Andreasi Kämpfovi a vybujovala ji loketská pobočka vlastivědného spolku Eghalanda Gmoi. Po válce byl ale

Nová věž bude monitorovat rádiový provoz a zároveň sloužit jako rozhledna. Foto SU

vrchol hory zahrnut do vojenského prostoru a kvůli špatné údržbě počátkem 50. let věž spadla.

„Nová vyhlídka je ale mnohem výš, než původní desetimetrová kamenná rozhledna. Kvůli ní se totiž v minulosti musel odlesnit celý vrchol kopce, a to jsme dělat nechtěli,“ říká Jaroslav Hlavsa, starosta Lokte. Radnice na vybudování schodiště a vyhlídkové plošiny vynaložila ze svého rozpočtu čtyři miliony korun, a návštěvníci vrcholu hory se za ně budou moci pokochat výhledem na téměř celou sokolovskou pánev, Krušné hory, část Slavkovského lesa, nebo téměř leteckým pohledem na archeologickou lokalitu kostela sv. Mikuláše ležícího přímo na úpatí hory.

„Prozatím ale budou muset nahoru jen pěšky, nebo jet na kole. I když k rozhledně vede silnice, zatím je sem zákaz vjezdu,“ říká starosta Lokte s tím, že město bude jednat se silničáři o případné obnově silnice přes zaniklou obec Milíře. Pokud by uspělo, chtělo by poblíž obce vybudovat záchranné parkoviště, ze kterého by se dalo dál pokračovat na vrchol hory.

Doly nejsou jen uhlí...

Ačkoliv si většina lidí v kraji pod slovem doly představí především uhlí nebo související věci, jejich spojitost s regionem je mnohem širší. Díky dolům totiž v minulosti v regionu vyrostla celá řada prospěšných staveb, které slouží široké veřejnosti dodnes. Jednou z nich je i sokolovská poliklinika. Její vznik si ve spolupráci s lékaři doslova vydupal, i přes odpor ústředních orgánů v Praze, bývalý generální ředitel Hnědouhelných dolů a briketáren František Novotný. Doly totiž nemohly o svých ziscích v dobách minulého režimu plně rozhodovat, ale většina prostředků plynula do centra, odkud byly následně přerozdělovány. Přesto se nakonec podařilo potřebné finance z tehdejších HDB uvolnit a od 8. září 1972 poliklinika slouží široké veřejnosti. V době svého vzniku přitom byla jedním z nejmodernějších pracovišť v západních Čechách.

Podle pamětníků zde dokonce, mimo jiné, fungovalo i první specializované radiologické pracoviště mimo Plzeň.

Budova polikliniky v Sokolově dnes.

Foto SU

Poklepání na základní kámen budoucí sokolovské polikliniky.

Foto Podnikový archiv SU

Šest vyvolených a Jiří Jun

Neobvyklý kousek se podařil chodovskému výtvarníku Jiřímu Junovi. Ten vystavuje v prestižní brněnské Galerii Kabinet. Dostal se tak mezi pouhých sedm vyvolených, kterým je každoročně dopřáno na tomto místě své práce představit.

„Já jsem jim vlastně jen nabídl své práce. A oni je přijali,“ říká Jun, který dlouhodobě patří k nejvýraznějším postavám výtvarného umění v Karlovarském kraji. O kvalitě jeho prací, kterým dominuje tenká linka černé tuše a hra odstínů šedi, světle i stínů, svědčí nejen řada dalších výstav v prestižních galeriích, ale také významných ocenění.

V brněnské galerii Jun vystavuje celkem 23

svých nejnovějších prací pod názvem Mezi černou a bílou. V nich autor dále pokračuje ve svém oblíbeném „nekonkrétním umění,“ které si může vykládat po svém jak on sám, tak divák. „Třeba já v té svojí práci hledám především uklidnění. A jiní si v tom najdou třeba zase něco úplně odlišného,“ říká autor.

Výstava, která probíhá za podpory Sokolovské uhelné, bude v Brně k vidění až do 20. listopadu. Ti, pro které je cesta do jihomoravské metropole příliš dlouhá, ale zoufat nemusí. Pokud nestihli ani karlovarskou výstavu Vary(i)ace, mohou se alespoň podívat na logo Sokolovské uhelné. To totiž v minulosti vytvořil právě Jiří Jun.

Kubinec obhájil titul mistra světa

Další obrovský úspěch si ve své sportovní kariéře připsal na účet sokolovský vzpěrač Miloš Kubinec. Ten ve svých 69 letech obhájil v řeckém Argostoli loňské prvenství a znovu se pyšně titulem mistra světa ve vzpírání. Ve vyrovnaném boji s Japoncem Nagahem a Britem Malinonem mu k němu nakonec pomohl výkon 53 kilogramů v trhu a 66 kilogramů v nadhozu. Vedle Kubince v barvách regionu a Sokolovské uhelné na šampionátu reprezentoval také Vlastimír Klímek, který skončil kvůli neuznanému výkonu nakonec na čtvrtém místě.

Foto Vlastimír Klímek

Odměna pro všímavé čtenáře

V minulém čísle Zpravodaje Sokolovské uhelné (9/2008) došlo v mapce na straně 3 k chybě. V obci Šindelová byl mylně uveden počet zaměstnanců Soko-

lovské uhelné. Z obce ve společnosti pracuje 6 lidí. Za chybu se omlouváme, a všechny čtenáře, kteří nás upozornili, odměníme malým dárkem.

Primář dostal plaketu města

Bývalý primář sokolovské interny Jan Mazanec se stal čerstvým nositelem nejvyššího městského vyznamenání, Plakety města Sokolov. Legenda zdravotnictví v regionu ji obdržela jako ocenění za celoživotní práci ke svým 85. narozeninám. Při jejich příležitosti proběhl v sokolovském parkhotelu výroční seminář o interní medicíně, a to pod záštitou jména známého lékaře.

Doktor Mazanec do sokolovské nemocnice nastoupil v roce 1961, a během svého působení, které trvalo až do roku 1985, zde zanechal nesmazatelné stopy. Ty první zůstávají především v paměti všech, se kterými během svého působení doktor Mazanec spolupracoval. Další, neméně hluboké, pak v samotných zdravotnických zařízeních. Byl to totiž právě on, kdo ve spolupráci s doly přispěl k vybudování a rozvoji sokolovské polikliniky, pomohl ve zdejší ne-

Oslavenci popřály desítky bývalých kolegů.

Foto SU

mocnici vybudovat moderní interní oddělení včetně špičkové diagnostiky a oddělení hemodialýzy. Zároveň se významnou měrou zasloužil také o zavedení systému dlouhodobého vzdělávání v sokolovské nemocnici.